

“मीठे बच्चे- अब यस छी-छी फोहोरी दुनियाँलाई आगो लाग्नु छ, त्यसैले शरीरसहित जसलाई तिमी मेरो-मेरो भन्छौ, त्यसलाई भुल्नु छ, त्यससँग दिल लगाउनु छैन।”

प्रश्न:- बाबा तिमीलाई यस दुःखधामबाट किन वैराग्य दिलाउनु हुन्छ?

उत्तर:- किनकि तिमीलाई शान्तिधाम-सुखधाम जानु छ। यस फोहोरी दुनियाँमा अब रहनु नै छैन। तिमीलाई थाहा छ- आत्मा शरीरबाट अलग भएर घर जान्छ, त्यसैले यस शरीरलाई के हेर्नु? कसैको नाम-रूप तर्फ पनि बुद्धि नजाओस्। फोहोरी विचार आयो भने पद भ्रष्ट हुन्छ।

ओम् शान्ति। शिवबाबा आफ्ना बच्चाहरू, आत्माहरूसँग कुरा गर्नुहुन्छ। आत्माले नै सुन्छ। आफूलाई आत्मा निश्चय गर्नु छ। निश्चय गरेर फेरि यो सम्झनु छ- बेहदका बाबा आउनु भएको छ, सबैलाई लिएर जानको लागि। दुःखको बन्धनबाट छुटाएर सुखको सम्बन्धमा लिएर जानुहुन्छ। सम्बन्ध सुखलाई, बन्धन दुःखलाई भनिन्छ। अब यहाँको कुनै पनि नाम-रूप आदिमा दिल नलगाऊ। आफ्नो घर जानको लागि तयारी गर्नु छ। बेहदका बाबा आउनु भएको छ, सबै आत्माहरूलाई लिएर जान। त्यसैले यहाँ कोहीसँग दिल लगाउनु छैन। यी सबै यहाँका छी-छी बन्धन हुन्। तिमी सम्झन्छौ, हामी अहिले पवित्र बनेका छौं, त्यसैले हाम्रो शरीरलाई कसैले पनि खराब विचारले हात नलेगाओस्। त्यस्ता विचार निस्किएर जान्छन्। पवित्र नबनिकन फर्केर घर त जान सकिँदैन। फेरि सजाय खानु पर्छ, यदि सुधार भएन भने त। अहिले सबै आत्माहरू बिग्रेका छन्। शरीरसँग छी-छी काम गर्छन्। छी-छी देहधारीसँग दिल लागेको छ। बाबा आएर भन्नुहुन्छ- यी सबै फोहोरी विचार छोड। आत्मालाई शरीरबाट अलग भएर घर जानु छ। यो त धेरै छी-छी फोहोरी दुनियाँ हो, यसमा त अब हामीलाई रहनु छैन। कसैलाई हेर्ने पनि दिल हुँदैन। अहिले त बाबा आउनु भएको छ स्वर्गमा लिएर जान। बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! आफूलाई आत्मा सम्झ। पवित्र बन्नको लागि बाबालाई याद गर। कुनै पनि देहधारीसँग दिल नलगाऊ। बिलकुल ममत्व मेटिनु पर्छ। स्त्री-पुरुषको धेरै प्रेम हुन्छ। एउटा अर्कादेखि अलग हुन सक्दैनन्। अब त आफूलाई आत्मा भाइ-भाइ सम्झनु छ। फोहोरी विचार रहनु हुँदैन। बाबा सम्झाउनुहुन्छ- अहिले यो वेश्यालय हो। विकारको कारण नै तिमीहरूले आदि, मध्य, अन्त्य दुःख पाएका छौ। बाबाले धेरै नै वैराग्य दिलाउनुहुन्छ। अहिले तिमीहरू जानको लागि नाउमा बसेका छौ। आत्माले सम्झन्छ, अहिले हामी गडरहेका छौं, बाबाको पासमा। यस सारा दुनियाँबाट वैराग्य आएको छ। यो छी-छी दुनियाँ, नर्क वेश्यालयमा हामीलाई रहनु छैन। त्यसैले फेरि विषको लागि फोहोरी विचार आउनु धेरै खराब हो। पद पनि भ्रष्ट हुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- म तिमीलाई फूलसमान दुनियाँमा, सुखधाममा लिएर जान आएको छु। तिमीलाई यस वेश्यालयबाट निकालेर शिवालयमा लिएर जानेछु। त्यसैले अब बुद्धिको योग नयाँ दुनियाँमा रहनु पर्छ। कति खुशी हुनु पर्छ। बेहदका बाबाले हामीलाई पढाउनुहुन्छ, यो बेहद सृष्टि चक्र कसरी घुम्छ, त्यो त बुद्धिमा छ। सृष्टि चक्रलाई जानेपछि अर्थात् स्वदर्शन चक्रधारी भएपछि तिमीहरू चक्रवर्ती राजा बन्छौ। यदि देहधारीसँग बुद्धियोग लगायो भने पद भ्रष्ट हुन्छ। कुनै पनि देहको सम्बन्ध याद नआओस्। यो त दुःखको दुनियाँ हो, यसमा सबै दुःख नै दिनेवाला छन्।

बाबा फोहोरी दुनियाँबाट सबैलाई लिएर जानुहुन्छ, त्यसैले अब बुद्धियोग आफ्नो घरसँग लगाउनु छ। मनुष्य भक्ति गर्छन्, मुक्तिमा जानको लागि। तिमी पनि भन्छौ, हामी आत्माहरू यहाँ रहनु छैन। हामी यो छी-छी शरीरलाई छोडेर आफ्नो घर जानेछौं, यो त पुरानो शरीर हो। बाबालाई याद गर्दै गर्दै फेरि यो शरीर छुट्नेछ। अन्त्यकालमा बाबा सिवाय अरु कुनै दोस्रो कुरा याद नरहोस्। यो शरीर पनि यहाँ नै छोड्नु छ। शरीर गएपछि सबै कुरा गयो। देहसहित जति पनि छ, तिमी जसलाई मेरो-मेरो भन्छौ, यो सबैलाई भुल्नु छ। यस छी-छी दुनियाँलाई आगो लाग्नु छ, त्यसैले यसमा अब दिल लगाउनु छैन। बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! म तिम्रो लागि स्वर्ग स्थापना गरिरहेको छु। वहाँ तिमी नै गएर रहनेछौ। अहिले तिम्रो मुख त्यसतर्फ छ। बाबालाई, घरलाई, स्वर्गलाई याद गर्नु छ। दुःखधामबाट वैराग्य आउँछ। यस शरीरबाट वैराग्य आउँछ। विवाह गर्ने पनि के आवश्यकता छ। विवाह गरेपछि दिल शरीरसँग लाग्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- यस पुरानो शरीरसँग थोरै पनि स्नेह नराख। यो हो नै वेश्यालय। सबै पतित नै पतित छन्। रावण राज्य हो। यहाँ बाबा सिवाय कसैसँग पनि दिल लगाउनु छैन।

बाबालाई याद गरेनौ भने जन्म-जन्मान्तरको पाप काटिनेछैन। फेरि सजाय पनि धेरै कडा हुन्छ। पद पनि भ्रष्ट हुन्छ। त्यसैले यस कलियुगी बन्धनलाई किन नछोड्ने? बाबा सबैको लागि यो बेहदको कुरा सम्झाउनुहुन्छ। जब रजोप्रधान संन्यासी थिए तब दुनियाँ फोहोरी थिएन। जङ्गलमा रहन्थे। सबैलाई आकर्षण हुन्थ्यो। मनुष्य वहाँ गएर उनीहरूलाई खाना पुर्याएर आउँथे। निडर भएर रहन्थे। तिमीलाई पनि निडर बन्नु छ, यसमा धेरै विशाल बुद्धि चाहिन्छ। बाबाको पासमा आउँदा बच्चाहरूलाई खुशी रहन्छ। हामी बेहदका बाबाबाट सुखधामको वर्सा लिन्छौं। यहाँ त कति दुःख छ। कति फोहोरी-फोहोरी बिमारी आदि आउँछन्। बाबा त ग्यारेन्टी गर्नुहुन्छ, तिमीलाई वहाँ लिएर जान्छु, जहाँ दुःख, बिमारी आदिको नाम हुँदैन। आधाकल्पको लागि तिमीलाई स्वस्थ बनाउनुहुन्छ। यहाँ कसैसँग पनि दिल लगायौ भने धेरै सजाय खानु पर्ने छ।

तिमीहरू सम्झाउन सक्छौ, उनीहरू भन्छन्— तीन मिनेट मौन। भन, केवल मौनले के हुन्छ। यहाँ त बाबालाई याद गर्नु पर्छ, जसद्वारा विकर्म विनाश होस्। मौनको वरदान दिनेवाला बाबा हुनुहुन्छ। उहाँलाई याद नगरिकन शान्ति कसरी मिल्छ? उहाँलाई याद गरेपछि नै वर्सा मिल्छ। टिचरहरूले पनि धेरै पोठ पढाउनु पर्छ। खडा हुनु पर्छ, कसैले केही पनि भन्दैन। बाबाको बनेका छौ भने पेटको लागि त मिलि नै हाल्छ, शरीर निर्वाहको लागि धेरै मिल्छ। जसरी वेदान्ती बच्ची छिन, उनले परीक्षा दिइन्, त्यसमा एउटा प्वाइन्ट थियो— गीताको भगवान् को? उनले परमपिता परमात्मा शिव लेखिदिइन् त्यसैले उनलाई फेल गराइयो। अनि जसले कृष्णको नाम लेखेका थिए, उनलाई पास गरिदिए। बच्चीले सत्य बताइन्, त्यसैले उनीहरूले नजानेको कारण फेल गरिदिए। फेरि मैले त सत्य-सत्य लेखेको थिएँ भन्नु पर्छ। गीताको भगवान् हुनुहुन्छ नै निराकार परमपिता परमात्मा। कृष्ण देहधारी त हुन सक्दैनन्। तर बच्चीको दिल थियो यो रुहानी सेवा गर्ने त्यसैले छोडिदिइन्।

तिमीलाई थाहा छ— अब बाबालाई याद गर्दै गर्दै आफ्नो यस शरीरलाई पनि छोडेर शान्तिको दुनियाँमा जानु छ। याद गर्नाले स्वास्थ्य सम्पत्ति दुवै मिल्छ। यहाँ सुख शान्ति थियो नि। यस्ता यस्ता कुरा तिमी कुमारीहरूले बसेर सम्झायौ भने तिम्रो कसैले नाम लिनेछैनन्। यदि कसैले सामना गर्छ भने तिमीहरू काँडा अनुसार लड, ठूला-ठूला अफिसरहरूको पासमा जाऊ। के गर्नेछौ? यस्तो होइन— तिमीहरू भोकै मर्नेछौ। केरासँग, दालसँग पनि रौटी खान सक्छौ। मनुष्य पेटको लागि कति पाप गर्छन्। बाबा आएर सबैलाई पाप आत्माबाट पुण्य आत्मा बनाउनुहुन्छ। यसमा पाप गर्नु पर्ने, झुटो बोल्नु पर्ने कुनै आवश्यकता छैन। तिमीलाई तीन चौथाई (३/४) सुख मिल्छ, बाँकी एक चौथाई (१/४) दुःख भोग्छौ। अब बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! मलाई याद गर्यौ भने तिम्रो जन्म-जन्मान्तरको पाप भस्म भएर जान्छ। अरु कुनै उपाय छैन। भक्तिमार्गमा त धेरै धक्का खान्छौ। शिवको पूजा त घरमा पनि गर्न सक्छन् तर फेरि पनि बाहिर मन्दिरमा अवश्य जान्छन्। यहाँ त तिमीहरूलाई बाबा मिल्नु भएको छ। तिमीहरूलाई चित्र राख्ने आवश्यकता छैन। बाबालाई तिमीहरूले जान्दछौ। उहाँ हाम्रो बेहदका बाबा हुनुहुन्छ, बच्चाहरूलाई स्वर्गको बादशाहीको वर्सा दिइरहनु भएको छ। तिमीहरू आउँछौ बाबाबाट वर्सा लिन। यहाँ कुनै शास्त्र आदि पढ्ने कुरा छैन। केवल बाबालाई याद गर्नु छ। बाबा अब म आएँ कि आएँ। तिमीहरूले घर छोडेको कति समय भयो? सुखधामलाई छोडेको ६३ जन्म भयो। अब बाबा भन्नुहुन्छ— शान्तिधाम, सुखधाममा हिँड। यस दुःखधामलाई भूल। शान्तिधाम, सुखधामलाई याद गर, कुनै अप्ठ्यारो कुरा छैन। शिवबाबालाई कुनै शास्त्र आदि पढ्ने आवश्यकता छैन। यी ब्रह्माले पढेका छन्। तिमीहरूलाई त अहिले शिवबाबाले पढाउनुहुन्छ। यी ब्रह्माले पढाउन सक्छन्। तर तिमी सदैव सम्झ शिवबाबाले सम्झाउनुहुन्छ। उहाँलाई याद गर्नाले विकर्म विनाश हुन्छ। बीचमा यी पनि छन्।

अब बाबा भन्नुहुन्छ— समय थोरै छ, धेरै छैन। यस्तो विचार नगर कि जे भाग्यमा होला, त्यही मिल्छ। स्कूलमा पढाइको लागि पुरुषार्थ गर्छन् नि। यस्तो कहाँ भन्छन् र— जे भाग्यमा होला... यहाँ पढेनन् भने वहाँ जन्म-जन्मान्तर नोकरी चाकरी गरिरहन्छन्। राजाई मिल्न सक्दैन। अन्त्यमा केवल ताज राखिदिन्छन्, त्यो पनि त्रेतामा। मूल कुरा हो, पवित्र बनेर अरूलाई बनाउनु। सत्य नारायणको सत्य कथा सुनाउन धेरै सहज छ। दुई पिता हुनुहुन्छ, हदको पिताबाट हदको वर्सा मिल्छ, बेहदका पिताबाट बेहदको। बेहदका बाबालाई याद गर्यौ भने यस्तो देवता बन्छौ। तर फेरि त्यसमा पनि पद पाउनु छ। पद पाउनको लागि नै कति मारामारी गर्छन्। अन्त्यमा बमहरूले पनि एक अर्कालाई मदत दिन्छन्। यति धेरै धर्म कहाँ थिए र? फेरि रहने छैनन्। तिमी राज्य गर्नेवाला हो। त्यसैले आफूमाथि दया गर— कम्तीमा उच्च पद त पाऊँ। बच्चीहरूले ८ आना पनि दिन्छन्— हाम्रो एक ईटा

लगाइदिनु। सुदामाको दृष्टान्त सुनेका छौं नि। चामल मुठ्ठीको सट्टा महल मिल्यो। गरिबको पासमा छ नै ८ आना भने त्यही दिन्छन् नि। भन्छन्, बाबा हामी गरिब छौं। अहिले तिमी बच्चाहरू सच्चा कमाइ गर्छौं। यहाँ सबैको छ झुटो कमाइ। दान-पुण्य आदि जो गर्छन्, त्यो पाप आत्माहरूलाई नै गर्छन्। त्यसैले पुण्यको बदला पाप हुन्छ। पैसा दिनेमा नै पाप हुन्छ। यस्तो-यस्तो गर्दै सबै पाप आत्मा बन्छन्। पुण्य आत्मा हुन्छन् नै सत्ययुगमा। त्यो हो पुण्य आत्माहरूको दुनियाँ। त्यो त बाबाले नै बनाउनुहुन्छ। पाप आत्मा रावणले बनाउँछ, फोहोरी बन्छन्। अब बाबा भन्नुहुन्छ— फोहोरी कर्म नगर। नयाँ दुनियाँमा फोहोरी हुँदैनन्। नाम नै छ स्वर्ग, स्वर्ग भन्नेबित्तिकै मुखमा पानी आउँछ। देवता भएर गएका छन् त्यसैले यादगार छ। आत्मा अविनाशी छ। कति धेरै कलाकारहरू छन्। कहीं त बसेका होलान्, जहाँबाट पार्ट बजाउन आउँछन्। अहिले कलियुगमा कति धेरै मनुष्य छन्। देवी-देवताहरूको राज्य छैन। कसैलाई सम्झाउन त धेरै सहज छ। एक धर्मको अहिले फेरि स्थापना भइरहेको छ, बाँकी सबै खतम हुन्छन्। तिमीहरू जब स्वर्गमा थियौं तब अरु कुनै धर्म थिएन। चित्रमा रामलाई बाण दिएका छन्। वहाँ बाण आदिको त कुरा छैन। यो पनि बुझ्दछन्। जसले कल्प पहिला जति सेवा गरेका छन्, त्यति नै अहिले गर्छन्। जसले धेरै सेवा गर्छन्, बाबालाई पनि धेरै प्यारो लाग्छन्। लौकिक पिताका बच्चाहरू पनि जसले राम्ररी पढ्छन्, उनीहरूमा बाबाको प्यार धेरै रहन्छ। जो लडाइ झगडा गर्दै खाँदै रहन्छन् भने उनीहरूलाई कहाँ प्यार गर्छन्! सेवा गर्नेहरू नै धेरै प्रिय लाग्छ।

एउटा कहानी छ— दुई बिरालाहरू लडाइँ गरे, मख्खन कृष्णले खाए। सारा विश्वको बादशाही रूपी मख्खन तिमीहरूलाई मिल्छ। त्यसैले अब लापरवाही गर्नु छैन। छी-छी बन्नू छैन। यसका पछि राजाई नगुमाऊ। बाबाको डाइरेक्सन मिल्छ, याद गरेनौं भने पापको बोझ चढ्दै जान्छ, फेरि धेरै सजाय खानु पर्ने हुन्छ। जोड-जोडले रुन्छन्। २१ जन्मको बादशाही मिल्छ। यसमा फेल भए भने धेरै रुन्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— न माइतीलाई, न घरलाई याद गर्नु छ। भविष्य नयाँ घरलाई नै याद गर्नु पर्छ।

बाबा सम्झाउनुहुन्छ— कसैलाई देखेर लट्कू बन्नू हुँदैन। फूल बन्नू छ। देवताहरू फूल थिए, कलियुगमा काँडा छन्। अहिले तिमी संगममा फूल बनिरहेका छौ। कसैलाई दुःख दिनु हुँदैन। यहाँ यस्तो बनेपछि नै सत्ययुगमा जान्छौ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

१) अन्त्यकालमा एक बाबा सिवाय दोस्रो कोही याद नआओस्, त्यसको लागि यस दुनियाँमा कसैसँग पनि दिल लगाउनु छैन। छी-छी शरीरसँग प्यार गर्नु छैन। कलियुगी बन्धन तोडिदिनु छ।

२) विशाल बुद्धि बनेर निडर बन्नू छ। पुण्य आत्मा बन्नको लागि कुनै पनि पाप अब गर्नु छैन। पेटको लागि झुटो बोल्नु हुँदैन। चामल मुठ्ठी सफल गरेर सच्चा-सच्चा कमाइ जम्मा गर्नु छ, आफैँलाई दया गर्नु छ।

वरदानः— सदा स्नेही बनेर उड्ती कलाको वरदान प्राप्त गर्ने निश्चित विजयी, निश्चिन्त भव स्नेही बच्चाहरूलाई बापदादाद्वारा उड्ती कलाको वरदान मिल्छ। उड्ती कलाद्वारा सेकेन्डमा बापदादाको पासमा पुग्यौं भने जस्तोसुकै स्वरूपमा आएको मायाले पनि तिमीलाई छुन सक्दैन। परमात्मा छत्रछायाँ भित्र मायाको छायाँ पनि आउन सक्दैन। स्नेहले मेहनतलाई मनोरञ्जनमा परिवर्तन गरिदिन्छ। स्नेहले हर कर्ममा निश्चित विजयी स्थितिको अनुभव गराउँछ, स्नेही बच्चाहरू हर समय निश्चिन्त रहन्छन्।

स्लोगनः— कुनै कुरा नयाँ होइन (नथिंग न्यू) को स्मृतिद्वारा सदा अचल रह्यौं भने खुशीमा नाचिरहनेछौं।